

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญของปัญหา

"การเมือง" หรือ "politics" คือสิ่งต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดนโยบายและเป้าหมายของรัฐสิ่งที่เกี่ยวข้องนี้อาจเป็นความคิดเห็นส่วนบุคคล อุปกรณ์ต่าง ๆ หรือกระบวนการอย่างหนึ่งอย่างใดหรือครอบคลุมสิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นทั้งหมดก็ได้ นอกจากนี้ การเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมืองก็อาจจะมึระดับที่บางเบาจนถึงเข้มข้นแตกต่างกันไปได้อีกด้วย¹

จากนิยามข้างต้นจึงกล่าวได้ว่าการเมืองเป็นเรื่องที่มีผลกระทบต่อประชาชนและประเทศชาติโดยส่วนรวม สำหรับปัจเจกบุคคลนั้นอาจจะได้รับผลกระทบนี้นี้แตกต่างกัน บางเรื่องของการเมืองกระทบปัจเจกบุคคลหรือบุคคลบางกลุ่มต่างกันไปด้วย ในด้านกลับกันปัจเจกบุคคลหรือบุคคลกลุ่มต่าง ๆ ก็ได้รับประโยชน์จากการเมืองต่างกันเช่นกันที่เป็นดังนี้เพราะปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคล เหล่านี้มีส่วนผลักดันระบบหรือกระบวนการทางการเมืองที่ไม่เท่ากัน การผลักดันนี้ไม่ได้หมายความว่าผู้ใดต้องการจะผลักดันการเมืองก็สามารถกระทำได้และเกิดผล ตามที่ตนปรารถนา ตรงกันข้ามในระบบการเมืองหนึ่งมีช่องทางหรือวิธีการที่จะผลักดันอย่างเฉพาะ ซึ่งหมายความว่า การที่จะผลักดันการเมืองให้เกิดผลนั้นจะต้อง ส่งแรงผลักดันให้ตรงช่องทางด้วย วิธีที่เหมาะสมกับระบบการเมืองนั้น ๆ

---

¹ ชัดติยา กรวรรณสูตร, "สตรีกับการเมือง" ใน ผู้หญิงกับการเมือง, รายงานการประชุม (กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี, 2535), หน้า 25.

ซึ่งการที่จะทำเช่นนั้นจะต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจ (knowledge) เฉพาะจึงจะทำได้สำเร็จ กล่าวคือ ผู้ที่มีความรู้ ความเข้าใจเฉพาะนี้ย่อมเป็นผู้ที่ได้เปรียบในการผลักดันการเมือง ในอีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการผลักดันการเมืองคือ การผลักดันจะต้องอาศัยกำลังอำนาจ (power) กำลังดังกล่าวได้แก่ กำลังอำนาจทางกายภาพ (physical power) กำลังอำนาจข่าวสาร (information power) กำลังอำนาจทางองค์การ (organization power) และกำลังอำนาจทางอุดมการณ์ (ideological power) เป็นต้น ผู้ที่มีกำลังอำนาจเหล่านี้มากกว่าย่อมสามารถที่จะผลักดันการเมืองได้มากกว่าความจริงในสังคมเกี่ยวกับเรื่องนี้คือปัจเจกบุคคลหรือกลุ่มบุคคลต่างมีกำลังอำนาจไม่เท่ากัน เงื่อนไขสำคัญในการผลักดันการเมือง ได้แก่ความรู้และกำลังอำนาจ²

Robert A. Dahl (โรเบิร์ต เอ. ดาห์ล) เป็นผู้แบ่งบุคคลทางการเมืองตามลักษณะของการเข้าไปยุ่งเกี่ยวทางการเมืองมากน้อยแตกต่างกันออกเป็น 4 ระดับ ดาห์ลยอมรับคำกล่าวของ Aristotle อริสโตเติล ที่ว่า "มนุษย์เป็นสัตว์การเมือง" คือบุคคลใดก็ตามแม้ว่าจะไม่มีความต้องการที่จะเข้าไปเกี่ยวข้องหรือมีส่วนร่วมในวิถีชีวิตทางการเมืองแต่ภายใต้ระบบการเมืองแล้ว เขาไม่อาจหลีกเลี่ยงความสัมพันธ์ที่เกี่ยวข้องกับอำนาจและอิทธิพลได้ ดังนั้น ในสังคมการเมือง บุคคลแต่ละคนจึงมีระดับความแตกต่างในการเข้าไปมีส่วนร่วมหรือเกี่ยวข้องทางการเมือง ซึ่งดาห์ลได้แยกออกเป็น 4 กลุ่มหรือ 4 ระดับคือ³

² กนก วงษ์ตระหง่าน, การเมืองในระบอบประชาธิปไตยไทย (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528), หน้า 168-169.

³ Robert A. Dahl, *Modern Political Analysis* (Englewood Cliffs, New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1982), pp. 94-120, อ้างใน วีรภัทร์ เสรีรังสรรค์, ปัญหาทางการเมืองไทย เอกสารการสอน ชุดวิชาปัญหาการเมืองไทยปัจจุบัน หน่วยที่ 1-6 สาขาวิชารัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พิมพ์ครั้งที่ 1, 2529), หน้า 12-13.

1. **ผู้ไม่สนใจทางการเมืองหรือผู้สนใจทางการเมืองน้อย** (apolitical stratum) ได้แก่ผู้ที่มีความเฉยเมยทางการเมือง ไม่สนใจที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับการเมืองหรือกระบวนการทางการเมือง อาทิ ไม่สนใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง ไม่สนใจที่จะเป็นสมาชิกพรรคการเมืองหรือลงสมัครรับเลือกตั้ง หรือไม่สนใจเรื่องราวต่าง ๆ ทางการเมืองเลย บุคคลจำนวนนี้มักมีสาเหตุที่ไม่อยากเข้าไปเกี่ยวข้องกับการเมืองแตกต่างกันออกไป แต่ส่วนใหญ่แล้วบุคคลเหล่านี้มีความเชื่อว่าพวกเขาไม่มีความรู้ความเข้าใจทางการเมืองดีพอที่จะเข้าไปยุ่งเกี่ยวได้

2. **ผู้สนใจทางการเมือง** (political stratum) เป็นบุคคลที่สนใจเรื่องราวข่าวสารทางการเมือง และอาจเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจในการดำเนินกิจการของรัฐบาล การเข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้องนี้มีอยู่หลายทางที่มีลักษณะแตกต่างกันออกไป เช่น

บุคคลที่รู้ว่าอะไรจะเกิดขึ้นทางการเมืองและมีความเกี่ยวข้อง กับผลประโยชน์ของตนอย่างไร บุคคลที่สนใจเข้ามามีส่วนร่วมกระบวนการทางการเมืองระดับหนึ่ง เช่น สนใจไปลงคะแนนเสียงเลือกตั้ง สนใจสมัครเป็นสมาชิกของพรรคการเมือง แต่ยังไม่ถึงระดับที่จะลงสมัครรับเลือกตั้งหรือ เข้าไปเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจตกลงหรือการกำหนดนโยบายโดยตรง

3. **ผู้แสวงหาอำนาจและผู้นำ** (power-seeker) ในสังคมการเมืองมีบุคคลบางกลุ่มพยายามแสวงหาอำนาจมากกว่าคนอื่น ๆ ซึ่งทำให้เขามี อำนาจหรือมีอิทธิพลทางการเมืองมากกว่าบุคคลเหล่านี้จะพยายามแสวงหาอิทธิพล เพื่อผลทางด้านนโยบายระดับข้อบังคับและการตัดสินใจในการใช้บังคับกฎหมายของรัฐและอิทธิพลทางการเมืองนี้ไม่มีทางที่สมาชิกในระบบการเมืองจะมีได้อย่างเท่าเทียมกัน การแสวงหาอำนาจก็เพื่อประโยชน์ในการยึดครองทรัพยากรทางการเมือง โดยมีวัตถุประสงค์ในการป้องกันคุ้มครองผล

ประโยชน์ของประชาชนโดยส่วนร่วม เพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในสังคมหรืออาจจะเป็น การแสวงหาอำนาจเพื่อ ผลประโยชน์ส่วนตัวหรือพวกพ้องเพียงกลุ่มน้อยก็ตาม

4. **ผู้ทรงอำนาจ** (the powerful) หมายถึงบุคคลที่มีทรัพยากรทางการเมือง หรือเป็นผู้ใช้อำนาจทางการเมืองอันเนื่องมาจากความแตกต่างของสภาพแวดล้อมที่เอื้อ อำนวยให้แก่บุคคลเหล่านี้มากกว่าบุคคลโดยทั่วไปในระบบการเมือง บุคคลเหล่านี้อาจมิ ได้แสวงหาอำนาจหรือทรัพยากรทางการเมืองเลย แต่เขากลับมีอำนาจนั้นและเป็นผู้ใช้อำนาจนั้นเสียเอง

ในลักษณะการจำแนกบุคคลออกเป็น 4 กลุ่ม หรือ 4 ระดับนี้ ทำให้ เห็นได้ว่า "**นักการเมือง**" (Politicians) ในความหมายโดยทั่วไปคือ บุคคลประเภทที่สาม หรือ "**ผู้ที่แสวงหาอำนาจและผู้นำ**" ซึ่งเป็นผู้มีบทบาทในทางการเมืองและบทบาทนั้นมี ผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงทางการเมือง แตกต่างจากบุคคลทั่วไปที่ไม่มีความรู้ความ เข้าใจในระบบการเมืองและไม่มีกำลังอำนาจใด ๆ ดังนั้นนักการเมืองจึงเป็นกลุ่มบุคคลที่ ผูกขาดในกิจกรรมทางการเมืองเป็นส่วนมาก ผลที่ตามมาคือการใช้อำนาจทางการเมือง ตกอยู่ภายใต้อำนาจอิทธิพลของนักการเมืองและการจัดสรรผลประโยชน์จึงตอบสนอง ความต้องการของบุคคลกลุ่มดังกล่าวนี้ สำหรับประชาชนโดยทั่วไปไม่ได้รับผลประโยชน์ โดยตรงหรือไม่เต็มที่ กล่าวคือ ประชาชนโดยทั่วไปนั้นมีบทบาททางการเมืองค่อนข้างจำกัด ส่วนใหญ่ประชาชนมักจะถูกนำมากล่าวอ้างในการต่อสู้เพื่อสร้างความชอบธรรมในบทบาทของตน ประชาชนได้รับการยอมรับว่ามีความสำคัญต่อการเมืองเพราะอย่างน้อยที่สุด ก็ถูกนำมากล่าวอ้างว่ามีอำนาจอิทธิพลในทางการเมือง

จากการที่มีประชาชนทั่วไปจำนวนมากมายแต่มีเพียงกลุ่มน้อยหรือกลุ่ม บุคคลจำนวนหนึ่งเท่านั้นเข้ามามีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับนักการเมือง ได้ก่อให้เกิด

ปัญหาที่น่าสนใจในการศึกษาวิเคราะห์ว่า ทำไมกลุ่มบุคคลเหล่านี้ให้ความสนใจทางการเมืองมากเป็นพิเศษจนตัดสินใจเข้าสังกัดพรรคการเมือง กลุ่มการเมือง หรือกล่าวอีกนัยหนึ่ง ก็คือกลุ่มบุคคลนี้มีคุณสมบัติหรือคุณลักษณะแตกต่างจากกลุ่มประชาชนทั่ว ๆ ไปอย่างไร และปัจจัยอะไรที่มีนัยสำคัญผลักดันให้กลุ่มบุคคล ดังกล่าวนี้อาจมีส่วนร่วมทางการเมืองในระดับนักการเมือง และเพื่อตอบประเด็น ปัญหาข้างต้น จึงจำเป็นต้องศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลในการผลักดันหรือมีแรงจูงใจ (motive) ใด ๆ ให้กลุ่มบุคคลเหล่านี้เข้าสู่การเป็น นักการเมืองและสังกัดพรรคการเมือง ซึ่งในการจำแนกประเภทนักการเมืองใน ภาพรวม ได้แบ่งนักการเมืองออกเป็น 2 ประเภท คือนักการเมืองระดับท้องถิ่นและนักการเมืองระดับชาติ ซึ่งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร จัดได้ว่าเป็นนักการเมือง ระดับชาติ ประเด็นที่น่าสนใจที่จะศึกษาจึงอยู่ที่การหาสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจ ให้มีความเป็นรูปธรรมชัดเจนขึ้นว่า ทำไมนักการเมืองระดับต่าง ๆ (ระดับท้องถิ่น) จึงมีความต้องการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร และเมื่อเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วมีความคาดหวังต่อการแสดงออกในด้านบทบาททางการเมืองอย่างไร เพื่อที่จะนำตนไปสู่การเป็นที่ยอมรับทางการเมืองของสาธารณชน

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดวัตถุประสงค์ของการวิจัย ไว้ดังนี้ คือ

1. เพื่อทราบแรงจูงใจของนักการเมืองระดับต่าง ๆ ที่ต้องการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. เพื่อทราบถึงความคาดหวังต่อการดำรงสถานภาพทางการเมืองและบทบาททางการเมืองให้เป็นที่ยอมรับต่อสาธารณะ
3. เพื่อทราบถึงอิทธิพลของบุคคลชั้นนำทางการเมืองที่มีบทบาทต่อแรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมือง

4. เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาค้นคว้าในประเด็นแรงจูงใจ และบทบาททางการเมืองของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรตามตัวแปรอื่น ๆ ต่อไป

สมมุติฐานในการวิจัย

จากการศึกษาแนวความคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง และการรวบรวมข้อมูลในขั้นต้น ผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมุติฐานสำหรับการศึกษาไว้ดังนี้

1. นักการเมืองระดับต่าง ๆ ที่ลงสมัครรับเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรมีแรงจูงใจ และความต้องการที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เกี่ยวเนื่องกับผลประโยชน์ทางอำนาจ ชื่อเสียง เกียรติยศ ทั้งทางด้านสถานภาพทางสังคม เศรษฐกิจ การเมือง

2. เมื่อนักการเมืองได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรแล้วย่อมจะต้องแสดงออกซึ่งบทบาททางการเมือง เพื่อสร้างรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณะต่อไป และบุคคลชั้นนำทางการเมือง มีส่วนต่อการเป็นแม่แบบทางบทบาทและบุคลิกภาพที่แสดงออกทางการเมือง

ข้อตกลงเบื้องต้น

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมืองไทย ผู้วิจัยดำเนินการเก็บข้อมูลภาคสนามด้วยแบบสอบถามจากสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลือกตั้งวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539) และดำเนินการสัมภาษณ์นักการเมืองทั้งที่ดำรงตำแหน่งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งในอดีตและปัจจุบัน โดยในการสัมภาษณ์จะพิจารณาจากผู้ที่เคยเป็นนักการเมืองท้องถิ่น และไม่เคยเป็นนักการเมืองท้องถิ่น เพื่อทราบถึงแรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรด้วย

นิยามศัพท์สำคัญ

ศัพท์สำคัญที่ใช้ในการศึกษาเรื่องนี้ ได้แก่ นักการเมือง แรงจูงใจ บทบาททางการเมือง แรงจูงใจทางการเมือง สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม บุคคลชั้นนำทางสังคม และความคาดหวังทางการเมือง

นักการเมือง หมายถึงนักการเมืองท้องถิ่นที่มุ่งหวังเป็นนักการเมืองระดับชาติ และนักการเมืองระดับชาติ หรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งในอดีตและปัจจุบัน

แรงจูงใจ หมายถึง แรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมือง

บทบาททางการเมือง หมายถึง บทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ซึ่งแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บทบาทซึ่งเป็นอำนาจหน้าที่ตามกฎหมาย และบทบาทในการทำหน้าที่เป็นผู้แทนของประชาชนหรือบทบาทในการเป็นสถาบันทางการเมือง

แรงจูงใจทางการเมือง หมายถึง ความสำนึกในความสำคัญทางการเมือง ความไว้วางใจทางการเมือง ความต้องการของจิตใต้สำนึก ชื่อเสียงเกียรติยศ การรักษาผลประโยชน์ส่วนตัว และความเป็นธรรมของสังคม

สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคม หมายถึง คุณวุฒิทางการศึกษา อาชีพ รายได้ฐานะทางสังคม รวมไปถึงการมีบทบาท อำนาจทางสังคม

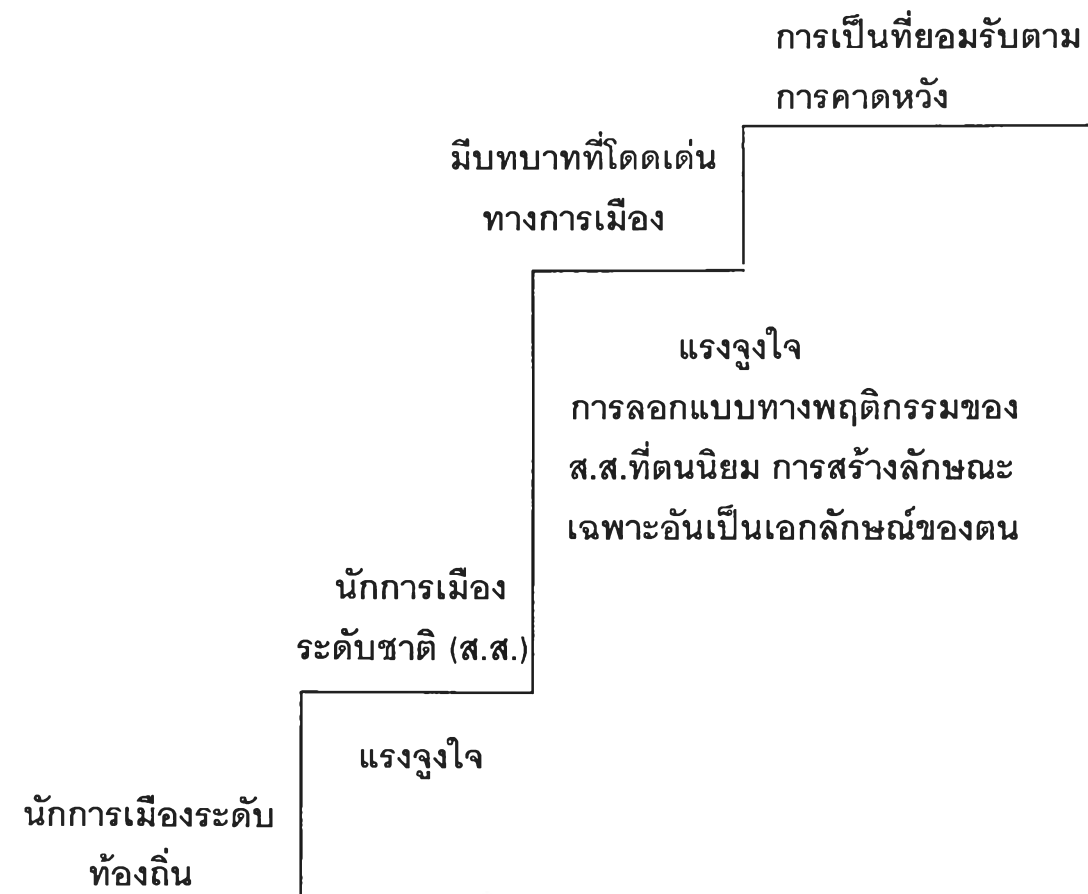
บุคคลชั้นนำทางการเมือง หมายถึง บุคคลที่มีลักษณะทางพฤติกรรมหรือบทบาททางการเมืองที่โดดเด่น หรือการเป็นบุคคลหรือนักการเมืองอาวุโส ที่มีผลงานทางการเมืองเป็นที่เด่นชัด

ความคาดหวังทางการเมือง หมายถึง ความคาดหวังทางการเมืองของนักการเมือง อันเป็นผลมาจากการแสดงออกด้านบทบาททางการเมืองและบุคลิกภาพ เพื่อนำไปสู่การเป็นที่ยอมรับทางการเมืองต่อสาธารณะ

ขอบเขตของการศึกษาวิจัย

ในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้ผู้วิจัยกำหนดขอบเขต (scope of research) ของเรื่องไว้เพื่อความเข้าใจที่ตรงกัน โดยผู้วิจัยจะศึกษากับประชากรที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539 จำนวน 393 คน เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจในความต้องการที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของนักการเมืองระดับต่างๆ ตลอดจนการศึกษาถึงบทบาทของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่มีลักษณะโดดเด่นในทางการเมือง ซึ่งคาดว่าจะเป็นต้นแบบให้กับนักการเมืองหรือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรรุ่นต่อมาได้ถือเป็นแบบอย่าง ดังแสดงในแผนภูมิ

แผนภูมิที่ 1 แสดงความคาดหมายของขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ในปัจจุบัน (ที่ได้รับเลือกตั้งเมื่อ 17 พฤศจิกายน 2539) จำนวน 393 คน

กลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยคิดจากสัดส่วนร้อยละ 70 ของจำนวนประชากรทั้งหมด ซึ่งจะได้จำนวนกลุ่มตัวอย่างเพื่อการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จำนวน 275 ราย แต่ในทางปฏิบัติจากการเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถาม มีผู้ส่งชุดแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 104 ราย

วิธีการดำเนินการวิจัย

แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. **ขั้นตอนการวิจัยเอกสาร** (documentary) โดยทำการศึกษาค้นคว้า ทฤษฎี แนวความคิด จากผลการวิจัยและเอกสารที่เกี่ยวข้องกับนักการเมือง และแรงจูงใจที่ทำให้บุคคลเข้าเกี่ยวข้องในระบบการเมืองรวมทั้ง เอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง

2. **ขั้นตอนการวิจัยแบบสำรวจ** (survey research) โดยผู้วิจัยจะดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อนำข้อมูลที่ได้มาใช้ประกอบการศึกษาวิจัยด้วยวิธีการ ดังนี้

2.1 การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยแบบสอบถาม (questionnaire) โดยจะดำเนินการสอบถามกับประชากร/กลุ่มตัวอย่าง ตามที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งในรายละเอียดของแบบสอบถามจะระบุถึงตัวแปรเพื่อที่จะนำมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ซึ่งประเด็นที่สำคัญคือจะเน้นที่การถามกับกลุ่มตัวอย่างที่เคยเป็นนักการเมืองระดับท้องถิ่นมาก่อน ซึ่งประเด็นของข้อคำถามจะค้นหาคำตอบเรื่องของแรงจูงใจที่ให้นักการเมืองระดับท้องถิ่นต้องการที่จะเป็นนักการเมืองระดับชาติ

2.2 การเก็บรวบรวมข้อมูล ด้วยวิธีการสัมภาษณ์ (Interview) ในขั้นตอนนี้ผู้วิจัยจะดำเนินการสัมภาษณ์ แบบเจาะลึก (indepth interview) กับกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยคัดเลือกมาแบบเฉพาะเจาะจง (purposive sampling) จำนวน 19 คน โดยดำเนินการ

สัมภาษณ์อย่างเป็นทางการ (formal) เพื่อศึกษาถึงแรงจูงใจในการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและความคาดหวังต่อบทบาทหรือสถานภาพทางการเมืองของตน ซึ่งการสัมภาษณ์ได้ดำเนินการในช่วงเดือนกุมภาพันธ์-กรกฎาคม 2540

กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยจะคัดเลือกเพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก คือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (เลือกตั้งวันที่ 17 พฤศจิกายน 2539) ดังรายนามต่อไปนี้

1. นายสมศักดิ์ ปรีศนันท์กุล
2. นายจตุติ ไกรฤกษ์
3. นายเรวัตร์ สิริบุญกุล
4. นายสมศักดิ์ เกียรติสุรนนท์
5. นายพินิจ จันทรสมบุญณ์
6. นายโชคสมาน สีลาวงษ์
7. นายสุวโรช พลัง
8. นายรณฤทธิชัย คานเขต
9. นายชินวร บุญยเกียรติ
10. นายเจริญ การุณ
11. นายสุชาติ แก้วนาโพธิ์
12. นายยรรยงค์ ร่วมพัฒนา
13. นายจาตุรงค์ เฟ็งนรพัฒน์
14. นางปวีณา หงสกุล
15. นายศิริศักดิ์ อ่อนละมัย
16. นายวิทยา ภูมิเหล่าแจ้ง
17. นายศุภสิทธิ์ เตชะตานนท์
18. นายเอี่ยม ทองใจสด
19. นายพงศกร อรรณนพพร

สาเหตุที่ผู้วิจัยเจาะจงบุคคลดังกล่าว เพื่อทำการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกนั้น เนื่องจากเป็นที่ทราบกันดีในทางการเมืองว่าบุคคลเหล่านี้ จัดได้ว่าเป็นนักการเมือง (สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร) ที่มีคุณลักษณะโดดเด่น และมีบทบาท ผลงานทางการเมืองค่อนข้างเด่นชัด ซึ่งคาดว่าจะการศึกษาบทบาททางการเมืองจากบุคคลเหล่านี้จะนำมาสู่การสร้างรูปแบบอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะบุคคลให้บังเกิดขึ้นกับนักการเมืองรุ่นหลัง ๆ ที่กำลังไต่เต้าขึ้นมาจากรังแรงจูงใจในขั้นต้นต่อไป

3. ขั้นตอนการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยการนำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมมาวิเคราะห์ทางสถิติและอธิบายสรุปผลการศึกษาวิจัยในเชิงพรรณนา

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. ผลของการศึกษาทำให้ทราบถึงปัจจัยหรือสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้ นักการเมืองระดับต่าง ๆ มีความต้องการที่จะเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
2. ผลของการศึกษาทำให้ทราบทิศทางของแต่ละพรรคการเมือง ที่ชักจูงใจให้ผู้สมัครรับการเลือกตั้งลงสังกัดตามพรรคการเมืองนั้น ๆ
3. ผลของการศึกษาทำให้ทราบถึงความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาททางการเมืองของนักการเมืองระดับต่าง ๆ ภายหลังจากได้เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร
4. ผลของการศึกษาทำให้ทราบว่านักการเมืองระดับต่าง ๆ ส่วนใหญ่ ยึดถือต้นแบบพฤติกรรมทางการเมืองอย่างไร

การนำเสนอข้อมูล

บทที่ 1 บทนำ กล่าวถึงสภาพปัญหาที่ก่อให้เกิดการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัย ซึ่งเป็นตัวกำหนดหรือแรงจูงใจของนักการเมืองระดับต่าง ๆ ในความต้องการเป็นสมาชิก สภาผู้แทนราษฎร

บทที่ 2 แนวความคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ซึ่งเป็นแนวความคิดเกี่ยวกับนักการเมือง บทบาทและบทบาททางการเมือง แรงจูงใจทางการเมือง บุคลิกภาพ และบุคลิกภาพทางการเมือง รวมทั้งทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัยนี้

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย และผลของการวิจัย กล่าวถึงรูปแบบการดำเนินการศึกษาวิจัย ซึ่งจะกระทำในเชิงคุณภาพและปริมาณรวมทั้งบอกคุณลักษณะของเครื่องมือ ที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล และกล่าวถึงผลการศึกษาที่ได้

บทที่ 4 การสร้างบุคลิกภาพและสถานภาพทางการเมืองของนักการเมืองไทย โดยเป็นการกล่าวถึงบทบาทของนักการเมือง ซึ่งเมื่อเข้ามาเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรได้พยายามสร้างบุคลิกภาพของตนเองให้มีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ประจำชั้ต่อสายตาของสาธารณะชน อันนำมาซึ่งการดำรงสถานภาพทางการเมืองให้มั่นคงและยาวนาน

บทที่ 5 วิเคราะห์และสรุป โดยวิเคราะห์ถึงปัจจัยหรือสาเหตุที่เป็นแรงจูงใจที่ทำให้นักการเมืองระดับต่าง ๆ มีความต้องการเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร ตลอดจนความคาดหวังเกี่ยวกับบทบาททางการเมือง พฤติกรรมทางการเมืองซึ่งนักการเมืองที่ปฏิบัติอยู่เพื่อความมั่นคงในเสถียรภาพของตน รวมทั้งการสรุปและเสนอแนะเกี่ยวกับประเด็นการศึกษาที่ค้นพบเพื่อเป็นทางออกทางการเมืองต่อไป